

θραυμένος καὶ δύστροπος, παρὰ νὰ πα-
ράσχω ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην εὐκαι-
ρίαν, ὅχι πλέον εἰς τὸ νὰ αἰσθανθῶ
δι' αὐτὴν ὅ,τι δὲν ὀφείλω, ἀλλ' οὐδὲ εἰς
τὴν ὑπόνοιαν καὶ τὴν κακολογίαν.

Ὅσον διὰ τὴν Πεπίτα, οὐδὲ μακρόθεν
συμφωνῶ εἰς ἐκεῖνο, ὅπερ ὑμεῖς λέγετε,
ὅτι διαβλέπετε ὡς ἀόριστόν τινα φόβον.
Ὅποτον σχέδιον πρέπει νὰ σχηματίσῃ
αὕτη ὡς πρὸς ἄνθρωπον, ὅστις μέλλει νὰ
γίνῃ κληρικός μετὰ δύο ἢ τρεῖς μῆνας;
Αὕτη, ἥτις περιεφρόνησε τόσους, διατί θὰ
ἡγάπα ἐμέ; Ἀρκούντως γνωρίζω ἐμαυ-
τόν, καὶ ἡξέωρ' ὅτι δὲν δύναμαι, εὐτυ-
χῶς, νὰ ἐμπνεύσω πάθη. Λέγουσιν ὅτι
δὲν εἶμαι ἀσχημὸς, ἀλλ' ὅτι εἶμαι ἀ-
δέξιος, δειλός, περιορισμένου πνεύματος.
καὶ ὀλίγον εὐχάριστος. Φέρω τὰ ἔχνη ἐ-
κείνου, τὸ ὅποτον εἶμαι, δηλαδὴ ταπεινοῦ
σπουδαστοῦ. Τί ἀξίζω ἐγὼ ἀπέναντι τῶν
ῥαίων ἐκείνων, καίτοι ὀλίγων ἀγροίκων
νεανιῶν, οἵτινες ἐζήτησαν τὴν Πεπίτα;
τῶν εὐκινήτων ἱππέων, τῶν διακριτικῶν
καὶ εὐχαρίστων ἐν τῇ συνομιλίᾳ τῶν, κυ-
νηγούντων ὡς ὁ Ναμβρῶδ, ἐπιδεδίωκ' εἰς
ὅλας τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις, τραγου-
διστῶν περιφήμων καθ' ὅλας τὰς ἑορτάς
τῆς Ἀνδαλουσίας, καὶ χορευτῶν χαριέν-
των, κομψῶν καὶ ἐπιτηδείων; Ἐὰν ἡ
Πεπίτα περιεφρόνησε πάντα ταῦτα, πῶς
δύναται νῦν νὰ προσηλωθῇ εἰς ἐμέ καὶ νὰ
συλλάβῃ τὴν διαβολικὴν ἐπιθυμίαν καὶ
τὸν ἐτι μᾶλλον διαβολικὸν σκοπὸν τοῦ
νὰ ταράξῃ τὴν εἰρήνην τῆς ψυχῆς μου,
νὰ μὲ κάμῃ νὰ ἐγκαταλείψω τὸν προορι-
σμόν μου, ἴσως νὰ ἀπωλεσθῶ; Ὅχι! δὲν
εἶνε δυνατόν. Ἐγὼ θεωρῶ καλὴν τὴν
Πεπίταν· ἐμαυτὸν δέ, καὶ τὸ λέγω χωρὶς
ἐπιπλάστου μετριοφροσύνης, θεωρῶ ἀσή-
μαντον. Ἐννοεῖται ὅτι θεωρῶ ἐμαυτὸν
ἀσήμαντον εἰς τὸ νὰ κάμω νὰ μὲ ἀγα-
πήσῃ, ὅχι ὅμως καὶ εἰς τὸ νὰ ἦμαι φί-
λος τῆς, καὶ εἰς τὸ νὰ μὲ ἐκτιμᾷ καὶ νὰ
δείξῃ ποτὲ προτιμήσιν τινα δι' ἐμέ, ὅταν
ἐγὼ θὰ ἦμαι ἀξίος τῆς προτιμήσεως ταύ-
της, διὰ ζωῆς ἀγίας καὶ ἐργατικῆς.

Συγχωρήσατέ με, ἐὰν ὑπερασπίζωμαι
ἐμαυτὸν λίαν-θερμῶς, διὰ τινὰς παρασιω-
πήσεις τῆς ἐπιστολῆς σας, αἵτινες ὁμοιά-
ζουσιν πρὸς κατηγορίας καὶ λυπηρὰς προ-
μαντεύσεις. Δὲν παραπονέομαι διὰ τὰς
παρασιωπήσεις ταύτας.

Μοὶ δίδετε σὺ φρονος συμβουλὰς, ὧν
μέγα μέρος ἀποδέχομαι, καὶ σκέπτομαι
νὰ ἀκολουθῶ. Ἐὰν φοβεῖσθε πέραν τοῦ
δέοντος, προέρχεται τοῦτο ἀναμφιβόλως
ἐκ τοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ λαμβάνετε
δι' ἐμέ καὶ δι' ὅπερ ἐγὼ ἐξ ὅλης καρ-
δίας εὐχαριστοῦμαι.

4 Μαΐου.

Εἶνε παράδοξον, ὅτι τόσας ἤδη ἡμέ-
ρας δὲν ἔλαβον καιρὸν νὰ γράψω πρὸς ὑ-
μᾶς, ἀλλ' αὕτη εἶνε ἡ ἀλήθεια. Ὁ πα-
τήρ μου δὲν μὲ ἀφίνει ἥσυχον, καὶ αἱ ἐπι-
σκέψεις μὲ πολιορκοῦσιν.

Ἐν ταῖς μεγάλας πόλεσιν εἶνε εὐκο-
λον νὰ μὴ δέχῃται τις, νὰ μονῶται, νὰ

πλάσῃ δι' ἐαυτὸν μίαν ἐρημίαν, μίαν Θη-
βαίδα ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θορύβου. Ἀλλ' ἐν
χωρίῳ τῆς Ἀνδαλουσίας, καὶ πρὸ πάν-
των ὅταν ἔχῃ τις τὴν τιμὴν νὰ ἦναι υἱὸς
τοῦ δημάρχου, εἶνε ἀνάγκη νὰ ζῇ ἐν τῷ
κοινῷ. Ὅχι μόνον εἰς τὸ σπουδαστήριον,
ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν κοιτῶνά μου εἰσέρχον-
ται, χωρὶς νὰ τολμήσῃ τις νὰ τοὺς ἐμ-
ποδίσῃ, ὁ κύριος Ἐπίτροπος, ὁ γραφεὺς,
ὁ ἐξάδελφός μου Κουρρέτος, υἱὸς τῆς κυ-
ρίας Κασίλλδας, καὶ πολλοὶ ἄλλοι, οἵτινες
μὲ ἐξυπνοῦσιν ὅταν κοιμῶμαι, καὶ μὲ φέ-
ρουσιν ὅπου θέλουσιν.

Ἡ λέσχη δὲν εἶνε ἐδῶ μόνον διασκεδά-
σις κατὰ τὴν νύκτα, ἀλλὰ καθ' ὅλας τὰς
ῥάρας τῆς ἡμέρας. Ἀπὸ τῆς ἐνδεκάτης τῆς
πρωίας εἶνε πλήρης ἀνθρώπων φλυαρούν-
των, ἀναγινωσκόντων ἀκροθιγῶς καμ-
μίαν ἐφημερίδα, ὅπως μάθωσι τὰ νέα,
καὶ χαρτοπαικτούντων. Εἶνε ἄνθρωποι,
οἵτινες διέρχονται δέκα ἢ δώδεκα ῥάρας
τὴν ἡμέραν παίζοντες ζατρίκιον. Ἐπὶ τέ-
λους, ὑπάρχει ἐνταῦθα ὀκνηρία θελατι-
κωτάτη. Αἱ διασκεδάσεις εἶνε πολλαί,
ὅπως διατηρῇται ἡ ὀκνηρία αὕτη.

Αἱ δάμαι, τὸ ζατρίκιον καὶ τὸ δόμι-
νον δὲν παραμελοῦνται. Καὶ τελευταίως
ὑπάρχει ἐνταῦθα ἕν μέγα πάθος διὰ τὰς
ἀλεκτορομαχίας.

Πάντα ταῦτα, μὲ τὰς ἐπισκέψεις, τὰς
ἀνὰ τοὺς ἀγροὺς περιουσίας, ὅπως ἐπι-
σκοπήσωσι τὰς ἐργασίας, τὰς καθ' ἑκά-
στην ἐσπέραν συνομιλίας μετὰ τοῦ ἐνοι-
κιστοῦ, τὰς ἐπισκέψεις τῶν οἰνοπωλείων
καὶ ζαχαροπλαστείων, τὰς φροντίδας
περὶ καθάρσεως, μεταγγίσεως καὶ τελειο-
ποιήσεως τῶν οἴνων, καὶ τὰς δοσοληψίας
μετὰ τῶν μεταπρατῶν δι' ἀγοράν, πώλη-
σιν καὶ ἀνταλλαγὴν ἱππῶν, ἡμιόνων καὶ
ὄνων, ἡ μετὰ ἐμπόρων τοῦ Ξερέως, οἵτινες
ἔρχονται διὰ νὰ ἀγοράσωσι τὸν οἶνον μας,
ὅπως τὸν μεταποιήσωσιν εἰς οἶνον τοῦ
Ξερέως, καταναλίσκει ἐνταῦθα τὴν ἡμέραν
τῶν εὐπατριδῶν, μικρῶν ἀρχόντων, ἡ ὅ-
πως ἄλλως ἐπιθυμοῦσι νὰ καλῶνται.

Εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις ὑπάρχου-
σιν ἄλλαι διασκεδάσεις, οἵτινες δίδουσιν
εἰς πάντα μείζονα ζωηρότητα, ὡς κατὰ
τὸν χρόνον τοῦ θέρους, τοῦ τρυγητοῦ καὶ
τῆς συλλογῆς τῶν ἐλαίων, ἡ, ὅταν τυγ-
χάνῃ ἑορτὴ τις καὶ ταυρομαχία ἐδῶ ἢ εἰς
κανὲν γειτονικὸν χωρίον, ἡ ὅταν γίνεται
πανηγυρίς εἰς τὸν ναῖσκον θαυματουργοῦ
τινος εἰκόνας τῆς Παναγίας, ὅπου, ἐὰν
συρρέωσιν οὐκ ὀλίγοι ἐκ περιεργείας καὶ
πρὸς διασκεδάσιν, καὶ διὰ νὰ προσενηώ-
σιν εἰς τὰς φίλας τῶν ἡδονᾶς καὶ δρα-
πετεύσεις, πλείότεροι ὅμως συνάζονται ἐξ
εὐλαθείας καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν προσευ-
χῆς ἢ ταξίματος. Εἰς ἐκ τῶν ναϊσκῶν
τούτων ὑπάρχει ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὑψηλο-
τάτου τινὸς βουνοῦ, καὶ εἰς τὸ ὅποτον
καὶ γυναῖκες ἀκόμη λεπτοφυεῖς δὲν διστά-
ζουσιν νὰ ἀνέλθωσιν ἐκεῖ ἀνυπόδητοι, πλη-
γόνουσαι τοὺς πόδας τῶν μὲ τὰς ἀκάνθας
καὶ τοὺς λίθους τῶν ἀνάντων καὶ δυσβά-
των ἀτραπῶν.

Ὁ βίος ἐδῶ ἔχει τι τὸ θελατικόν. Δι' ἐ-
κεῖνον ὅστις δὲν ὀνειρεύεται δόξαν, δι' ἐ-

κεῖνον ὅστις δὲν ἔχει καμμίαν φιλοδοξίαν,
ἐννοῶ, ὅτι εἶνε πολὺ ἀφροντισ καὶ γλυ-
κεῖα ζωὴ.

Ἀκόμη καὶ τὴν μόνωσιν δύναται τις
νὰ ἐπιτύχῃ διὰ τινος προσπαθείας· ἀλλ' ἐ-
πειδὴ ἐγὼ μένω ἐδῶ προσωρινῶς, δὲν πρέ-
πει νὰ πράξω τὸ τοιοῦτον. Ἐὰν ὅμως
ἔμενα διαρκῶς, δὲν θὰ εὕρισκον δυσκολί-
αν, χωρὶς κανένα νὰ προσβάλλω, νὰ κλειώ-
μαι καὶ νὰ μονῶμαι ἐπὶ πολλὰς ῥάρας, ἡ
ὀλόκληρον τὴν ἡμέραν, ὅπως ἐπιδοθῶ εἰς
τὰς σπουδὰς καὶ τὰς μελέτας μου.

Ἡ τελευταία ἐπιστολή σας μὲ ἐλύπη-
σεν ὀλίγον.

Βλέπω ὅτι ἐπιμένετε εἰς τὰς ὑπο-
νοίας σας, καὶ δὲν ἡξέωρ' τί νὰ σας ἀπαν-
τήσω πρὸς δικαιολογίαν μου, ἐκτὸς ἐκεί-
νων, αἵτινα ἤδη σας ἀνέφερον.

Λέγετε ὑμεῖς ὅτι ἡ μεγάλη νίκη εἰς
τινα εἶδη μαχῶν, συνίσταται εἰς τὴν φυ-
γὴν! Ὅτι φεύγειν εἶνε νικᾶν.

[Ἐπετα συνέχεια].

ΑΝΤ. ΦΡΑΒΑΣΙΛΗΣ.

ΣΟΦΙΑΣ ΚΡΑΠΟΤΚΙΝ

Η ΣΥΖΥΓΙΟΣ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ 4237

[Συνέχεια]

Γ'

Εἰς τὰς πέντε ἡ Ἰουλίαν εὕρισκετο ἐπὶ
ποδός· εἰς τὰς ἑπτὰ ἐκτύπα ἤδη εἰς τὴν
κιγκλιδωτὴν θύραν τῆς φυλακῆς.

— Ὁ διευθυντὴς ἐπέστρεψεν; ἦτο
ἡ πρώτη τῆς ἐρώτησις, ἀμα ὁ θυρωρὸς
ἐπεφάνη ὀπισθεν τῆς κιγκλίδος μετὰ τοῦ
ὀρμαθοῦ τῶν κλειδίων του.

Μάλιστα εἶχεν ἐπιστρέψει. Ἀλλὰ δὲν
ᾤφειλε νὰ ἔλθῃ πρὸ τῶν ὀκτώ.

Καὶ ὁ θυρωρὸς ἠτοιμάζετο νὰ ἐπ-
ανέλθῃ εἰς τὸ οἰκημῶν του.

Ἡ Ἰουλία παρεκάλεσε νὰ τὴν ἀφήσῃ
νὰ εἰσέλθῃ, ὅπως ἀναμείνῃ εἰς τὸ γρα-
φεῖον. Φοβουμένη μήπως χάσῃ ἔστω καὶ
μίαν στιγμὴν ἠθέλε νὰ ἴδῃ τὸν διευθυ-
ντήν, ἀμα τῇ ἀφίξει του. Καὶ ἐπανελάβε
τὴν θέσιν τῆς ἐπὶ τοῦ θρανίου, σιωπηλοῦ
μάρτυρος τοσοῦτων θλίψεων. Ἐν τῇ ἀνυ-
πομονῇ αὐτῆς ἦτο ἑτοιμος νὰ ὀρμήσῃ,
ὅσάκις ἤκουε θύραν ἀνοιγομένην.

Ἐννέα ῥάρας, δέκα ῥάρας. Λέγουσιν ὅτι με-
τέβη ἀμέσως εἰς τὸ διευθυντήριον. Φύλα-
κες εἰσέρχονται, ἐξέρχονται, ἀνταλλάσ-
σασιν λέξεις εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς ὑπηρε-
σίας ἀπὸ τὰς ὁποίας ἡ Ἰουλία δὲν ἐννοεῖ
τίποτε. Περιμένει πάντοτε, ἐκάστη στιγ-
μὴ τῇ φαίνεται αἰωνιότης.

Ἐννοεῖ ἐπὶ τέλους λέξεις τινὰς ἐκ τῆς
συνομιλίας δύο φυλάκων. Ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν
ἔρχεται ἐκ τοῦ νοσοκομείου· τὸν πλησιάζ-
ει ἀμέσως.

— Πέτε μου, κύριε, τί πρέπει νὰ
κάμω διὰ νὰ ὀμιλήσω εἰς τὸν διευθυντήν;
Ἦλθα νὰ ἴδω τὸν σύζυγόν μου, ἀλλὰ δὲν
ἐπέτυχ' ἀκόμη τὴν ἀδειαν ἀπὸ χθές.

— Καὶ ποῖος εἶνε ὁ σύζυγός σας;

— Ὁ Ἰωάννης Τισσώ. Ἦτο χθὲς εἰς τὸ
νοσοκομεῖον.

— Εἰς ποῖον ἐργαστήριον εἰργάζεται;
— Εἰς τὸ ἐργαστήριον τῶν μαργαρι-
τῶν. Τμήμα ἐλαφροποιῶν.
— Ἰωάννης Τισσώ; Τμήμα ἐλαφρο-
ποιῶν, ἀριθμὸς 4237;
— Ναί, ναί, αὐτὸς εἶνε.

— Ἀλλὰ πῶς θέλετε νὰ σὰς ἀφήσουν
νὰ τὸν ἰδῆτε; Θὰ τὸν θάψουν μετὰ μίαν
ὥραν. Δὲν ἤξεύρετε ὅτι ἀπέθανε χθές;

Κραυγὴ τρομερὰ, διαφυγούσα τοῦ στή-
θους τῆς δυστυχοῦς γυναίκης, ἠνάγκασε
τὸν φύλακα νὰ ὀπισθοδρομήσῃ. Τὰ γόνατά
της ἐκάμπτοντο, σχεδὸν ἐλιποθύμει, ὅτε
παρετήρησε τὸν ἀρχιφύλακα, ὅστις τῇ ἐ-
δειξε χθὲς συμπάθειαν τινά. Ἐτρεξε πρὸς
αὐτὸν μετὰ τὴν μυστικὴν ἐλπίδα νὰ τὸν ἀ-
κούσῃ διαψεύδοντα τὴν τρομερὰν εἰδησίην.

Δυστυχῶς ἦτο ἀληθής. Ὁ ἀρχιφύλαξ
ἤρχετο ἀκριβῶς διὰ νὰ προσκαλέσῃ τὴν
κυρίαν νὰ μεταβῇ εἰς τὸ γραφεῖον, ὅπως
παράλαβη εἰκοσι καὶ δύο φράγκα, ἀνέκον-
τα τῇ Ἰωάννῃ Τισσώ. Ὑπῆρχον ἀκόμη
τὰ πράγματα τοῦ...

Ἡ Ἰουλίᾳ δὲν τὸν ἤκουεν. Ὁρᾷ ὡς
σουδαρίον, μετὰ τὰς κόρας διεσταλμένας,
ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς θύρας προσπαθοῦσα ν'
ἀρθρώσῃ λέξεις τινάς. Μόλις κατόρθωσαν
νὰ τὴν ἐννοήσωσιν ὅτε εἶπε διὰ φωνῆς
πνιγομένης:

— Θὰ με ἀφήσετε νὰ τὸν ἀποχαιρε-
τήσω;

— Ἀπολύτως ἀδύνατον. Ἀντίκειται εἰς
τὸν κανονισμόν.

— Εἰς τὴν μίαν θὰ ἴδετε διερχομένην
τὴν νεκρικὴν συνοδίαν. Σταθῆτε πλησίον
τῆς θύρας ταύτης, παρὰ τὸ φυλακεῖον, θὰ
σὰς τὴν δείξω. Θὰ δυνήθητε ν' ἀκολουθή-
σετε τὴν συνοδίαν μέχρι τοῦ κοιμητη-
ρίου.

Ἡ Ἰουλίᾳ ἠκολούθησε τὸν φύλακα,
χωρὶς νὰ εἴπῃ λέξιν, μέχρι τοῦ φυλακείου.
Ἐκεῖ, ἔπесεν ἐπὶ τῶν βαθμίδων τῆς κλί-
μακος.

Οὔτε λυγμοί, οὔτε δάκρυα. Ἀκίνητος,
ὡς ἐν ἐκ τῶν ἀγαλμάτων ἐκείνων ἐπὶ τῶν
ὁποίων οἱ γλύπται τοῦ μεσαιῶνος, ἐνε-
χάραξαν τὰ παθήματα ἀνθρωπότητος
προωρισμένης διὰ τὸν λιμὸν, τὴν πείναν,
τὴν πυράν, μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ξηρούς,
ἀκινήτους, προσέβλεπε τὸν πυλῶνα διὰ
τοῦ ὁποίου ἔμελλε νὰ ἐξέλθῃ ὅ,τι εἶχε
προφιλέστερον εἰς τὸν κόσμον. Δὲν ἔ-
βλεπε τίποτε, τίποτε δὲν ἤκουεν. Οἱ δια-
βάται τὴν παρετήρουν, ἀνοίγοντες μετ'
ἐκπλήξεως τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπέναντι τῆς
ἀγωνιώδους ταύτης ἐκφράσεως. Ἐν παι-
δίον ἐσταμάτησεν, ἠθέλησε νὰ τὴν πλησι-
άσῃ, ἀλλ' ὀπισθοχώρησε πρὸ τοῦ ἀπλα-
νοῦς τούτου βλέμματος. Οἱ στρατιῶται
τοῦ φυλακείου ἐξηκολούθουν νὰ συνδια-
λέγωνται, νὰ χαριεντίζωνται πλησίον
της.

Ἡ Ἰουλίᾳ δὲν τοὺς παρετήρει, δὲν ἔ-
βλεπε παρὰ τὸν πυλῶνα. Αἴφνης ἀνεσκίρ-
τησε καὶ δι' ἐνὸς ἄλματος ἐρρίφθη πρὸς τὴν
θύραν, ὀπισθεν τῆς ὁποίας φωνὴ σοβαρὰ
ἔψαλλε τὴν δέησιν τῶν νεκρῶν. Ἡ θύρα
ἠνοίξεν, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς συνοδίας εἰς φυ-
λακισμένους μ' ἐσθῆτα μελανὴν καὶ παντα-

λόνιον μελανόν, μετὰ τὴν φαῖαν αὐτοῦ κόμην
ἀνέμιζουσαν, ἐπροχώρει βραδέως φέρων μέ-
γαν σταυρὸν καὶ προσπαθῶν ν' ἀπαγγείλῃ
διὰ φωνῆς τεχνιτῆς τὰ λατινικὰ τῆς
προσευχῆς. Εἰς ἱερεῖς λευχειμονῶν τὸν ἡ-
κολούθει περιάγων ἀδιάφορον βλέμμα ἐπὶ
τῆς αὐλῆς, ἥτις ἠνοίγετο ἐνώπιόν του.
Τέσσαρες φυλακισμένοι μελανειμονοῦντες
ἐπίσης, μετὰ τοὺς μελανοὺς αὐτῶν σκού-
φους πίπτοντας ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐβά-
διζον ρυθμικῶς μετὰ τῶν βαρέων αὐτῶν
πεδίλων, κρατοῦντες τὸ φέρετρον κεκα-
λυμμένον διὰ φαίου ὑφάσματος μετὰ με-
γάλου λευκοῦ σταυροῦ.

Τέσσαρες ἄλλοι φυλακισμένοι, εὐτυ-
χεῖς, διότι τοῖς παρείχετο ἡ εὐκαιρία νὰ
ἐξέλθωσι τῶν τοίχων τῶν ἠκολούθουν πρὸς
ἀντικατάστασιν τοῦ φορείου. Δύο φύλα-
κες μετὰ τὸν κυανοῦν μανδύαν τῶν, συνδι-
ελέγοντο μετὰ ἐκείνον ὅστις τοῖς ἠνοίξεν.

Οὐδεὶς — οὔτε φίλος, οὔτε σύντροφος
τοῦ ἐργαστηρίου ἐγένετο δεκτός, ὅπως
ἀκολουθήσῃ τὴν ἐκφοράν. Μέγας μαῦρος
κύων — ὁ τοῦ νεκροθάπτου — μετὰ τὴν κε-
φαλὴν τεταπεινωμένην ἔκλειε τὴν συνο-
δίαν καὶ μόνος ἐφαίνετο κατεχόμενος
ὑπὸ τῆς σοβαρότητος τῆς στιγμῆς.

Μετὰ κραυγῆς σπαρακτικῆς, ἡ Ἰουλίᾳ,
ἐρρίφθη ἐπὶ τοῦ φερέτρου.

— Ἰωάννη, ἀγαπητὲ Ἰωάννη! νὰ σὲ
ἴδω μόνον, ἀνέκραξεν.

Δι' ἐνὸς κινήματος ἀπέσπασε τὴν νε-
κρικὴν ὀθόνην καὶ ἀπεκάλυψε τὸ ἐκλευ-
κὴς σανίδος φέρετρον. Προσέπαθει ν' ἀνε-
γείρῃ τὸ κάλυμμα.

Δύο φύλακες τὴν ἔλαβον ἀπὸ τὸν βρα-
χίονα καὶ τὴν ἀπεμάκρυναν ἥρεμα.

— Ἦσυχάσατε, τὸ φορεῖον εἶνε καρ-
φωμένον.

— Ἀφήσατέ με νὰ τὸν ἴδω, νὰ τὸν ἀ-
σπασθῶ μόνον διὰ τελευταίαν φοράν, ἰκέ-
τευεν ἡ Ἰουλίᾳ ἀντιπαλαίουσα. Ἀθλοῖο!
ἐφονεύσατε ἕνα ἄνθρωπον καὶ δὲν ἐπιτρέ-
πετε νὰ τοῦ δώσουν τὸν τελευταῖον ἀπο-
χαιρετισμόν;

— Ἐμπρός, ἐμπρός, ὅχι θόρυβον, ὑπέ-
λαβεν εἰς φύλαξ, ἐνῶ τὸ φέρετρον καλυ-
φθὲν καὶ πάλιν διὰ τῆς μελανῆς ὀθόνης,
ἀπεμακρύνετο φερόμενον βαρέως ἐπὶ τῶν
ὤμων.

— Δὲν χρειάζονται φωναὶς ἐδῶ, καθί-
σατε ἡσυχά, ἂν θέλετε νὰ σὰς ἐπιτρέψουν
ν' ἀκολουθήσετε τὴν ἐκφοράν.

Ἡ Ἰουλίᾳ ἠνόνησεν ἀμέσως τὴν φρι-
κώδη πραγματικότητα. Ἀφότου ὁ Ἰωάν-
νης τῆς εἰσῆλθεν εἰς τοὺς τοίχους τού-
τους δὲν τῇ ἀνῆκε πλέον. Καὶ νεκροῦ ἀ-
κόμη δὲν εἶχε δικαίωματος ἐπ' αὐτοῦ.
Δύναμις κτηνώδης, ξένη, ἐδέσποζεν αὐ-
τοῦ καὶ ἠδύνατο μάλιστα νὰ ἐμποδίσῃ
τὴν σύζυγόν του νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ μέ-
χρι τῆς τελευταίας του κατοικίας.

Χωρὶς νὰ εἴπῃ λέξιν, ἡ Ἰουλίᾳ ἀπῆλ-
λάνη τοῦ φύλακος. Συνηνώθη μετὰ τῆς
συνοδίας καὶ ἐτοποθετήθη πλησίον τοῦ
κυνός. Τὸ περιαλγὲς αὐτῆς πρόσωπον ἔλα-
βεν αἴφνης ἐκφρασιν ληφθείσης ἀποφά-
σεως. Σχέδιόν τι ὠρίμαζεν ἐν τῇ κεφαλῇ
της!

Τὸ κοιμητήριον ἦτο διηρημένον εἰς δύο,
τὸ μέρος τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὸ μέρος
τῶν φυλακισμένων. Ἐδῶ σταυροί, ἄνθη
προστατευόμενα ὑπὸ κιγκλίδων, ἐκεῖ ἀ-
γρὸς ἀκαλλιέργητος, τρεῖς εὐρεῖς λάκκοι
χαίνοντες, χρησιμεύοντες ὡς κοινοὶ τάφοι.
Ἀπέθηκαν τὸ φέρετρον εἰς τὸ χεῖλος τοῦ
ἐνὸς ἐκ τῶν λάκκων τούτου.

Ἡ Ἰουλίᾳ δὲν ἐπλησίασεν. Αὐτὴ ἐδῶ
δὲν ἦτο παρὰ ξένη... Ἰστατο μακρὰν.
[Ἐπεται τὸ τέλος].

Ε. ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ.

Ἐν τῇ γραφείῳ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημά-
των» ἐγγράφονται συνδρομηταὶ εἰς τὴν ἐν Παρίσις
ἐκδομένην

LECTURE

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΗΝ ΤΗΝ 10 ΚΑΙ 25 ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
(Ἐκ σελίδων 200 περίπου μεγάλου 8ου)

ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙ:

Μυθιστορήματα καὶ διηγήματα τῶν διασημοτέρων
συγγραφέων, ὡς τοῦ Ἀλφόνσου Δουδέ, τοῦ Ἰουλίου
Κλαρετῆ, τοῦ Αἰμιλίου Ζολᾶ, τοῦ Γεωργίου Ὀνέ,
τοῦ Λουδοβίκου Ἀλεξάνδρου, τοῦ Guy de Maupassant,
τοῦ René Maizeroy, τοῦ Paul Bourget, τοῦ Pierre
Loti κτλ. κτλ.

Ἀρθρα Ἐπιστημονικά, Περιηγήσεις, Ἀναμνήσεις,
Ταξιδιώων, Ποιήσεις, Καλλιτεχνικά, Στατιστικά,
κτλ., γεγραμμένα ὑπὸ τῶν καλλιτέρων συγγραφέων
Γάλλων συγγραφέων.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προπληρωτέα

Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀνατολῇ φρ. χρ. 16
Φυλλάδια πωλοῦνται χωριστὰ πρὸς 1 ὄρ. ἑκαστον.

Οἱ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν λαμβάνουσι τὴν Lecture,
ἅμα τῇ λήψει τῆς συνδρομῆς.

A. LUTAUD

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

τροποποιηθεῖσα συμφώνως τῇ Ἑλληνικῇ νομοθεσίᾳ
ὑπὸ

A. ΚΑΛΛΙΒΩΚΑ

ἐφηγητοῦ τῆς Ἱατροδικαστικῆς ἐν τῇ Ἑθνικῇ
Πανεπιστημίῳ.

Τόμος εἰς 8ον ἐκ σελ. 356, τιμώμενος δραχ. 8,
ταχυδρομικῶς 8,50 καὶ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φρ. χρυσ. 8.

A. ΚΑΛΛΙΒΩΚΑ

ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Περὶ τῶν ἐξ αἵματος κηλίδων

μετὰ εἰκόνων.

Τόμος εἰς 8ον ἐκ σελ. 62, τιμώμενος δραχ. 2,
ταχυδρομικῶς 2,30.

Εὐρίσκονται ἀμφότερα ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν.

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ. ΤΣΑΚΑΣΙΑΝΟΥ

Ο ΚΟΝΤΕ - ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΟΝ ΕΙΣ ΜΕΡΗ ΔΥΟ

Τιμᾶται Δραχμῆς.

Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ φρ. χρ. 1,20.

ΩΡΑΙΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΣ δι' ἐξ-
ώφυλλα κλ. πωλεῖται ἐν τῇ γραφείῳ τῶν «Ἐκλεκτῶν
Μυθιστορημάτων».

ΣΥΛΛΟΓΗ πλουσία στοιχείων καὶ κοσμημάτων διὰ

ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ἐκομίσθη ἐσχάτως εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῆς Κορίν-
θης, ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.